

31962R0025

1962 4 20

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

30/991

REGLAMENTAS Nr. 25
dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo

EUROPOS EKONOMINĖS BENDRIJOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 40, 43 ir 199–209 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi, atsižvelgiant į žemės ūkio produktų bendrosios rinkos veiklą ir plėtrą, būtina, kad tuo pačiu metu būtų plėtojama bendra žemės ūkio politika, pirmiausia apimanti bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą;

kadangi tam, kad būtų pasiekti šio bendro organizavimo tikslai, reikėtų įsteigti Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondą ir nustatyti jo veiklos sąlygas;

kadangi paaiškėjo, jog dėl šio minėto Fondo steigimo ir bendrosios žemės ūkio politikos įgyvendinimo būtina nustatyti tam tikras bendras finansų ir biudžeto politikos taisykles,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tam, kad būtų galima pasiekti žemės ūkio rinkų bendro organizavimo tikslų, įsteigiamas Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondas (toliau – Fondas). Šis Fondas sudaro Bendrijos biudžeto dalį.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Vienos bendros rinkos etapas

2 straipsnis

1. Įplaukos iš mokesčių už importą iš trečiųjų šalių atitenka Bendrijai ir yra naudojamos Bendrijos išlaidoms taip, kad Bendrijos biudžeto lėšas sudarytų šios įplaukos kartu su visomis

kitomis įplaukomis, dėl kurių nusprendžiama pagal Sutarties taisykles, ir pagal Sutarties 200 straipsnio nuostatas numatytais valstybių narių įnašais. Pirmiau paminėtoms nuostatomis įgyvendinti Taryba atitinkamu laiku pradeda taikyti Sutarties 201 straipsnyje nustatytą tvarką.

2. Kadangi vienos bendros rinkos etape bus standartizuotos kainų sistemos, o žemės ūkio politika bus atitinkamai vykdoma Bendrijos pagrindu, atsiradusios finansinės pasekmės atitenka Bendrijai.

Fondas atitinkamai finansuoja:

- a) eksporto į trečiąsias šalis grąžinamosios išmokos;
- b) intervencija, kurios tikslas – stabilizuoti rinkas;
- c) bendros priemonės, priimtose siekiant įgyvendinti Sutarties 39 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytus tikslus, įskaitant struktūrinius pakeitimus, būtinus, kad sklandžiai veiktų bendroji rinka, tačiau tos priemonės neturi trukdyti Europos investicijų banko ir Europos socialinio fondo veiklos.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Pereinamasis laikotarpis

3 straipsnis

1. Pagalba iš Fondo gali būti dengiamos šios išlaidos:

- a) eksporto į trečiąsias šalis grąžinamosios išmokos, apskaičiuotos remiantis eksporto grynaisiais kiekiais ir valstybės narės, kurios vidutinė grąžinamoji išmoka yra mažiausia, grąžinamosios išmokos norma atsižvelgiant į atskiriems produktams skirtų reglamentų nuostatas;

b) intervencija vidaus rinkoje, kurios tikslas ir funkcija yra tokia pat kaip ir a punkte minimų grąžinamųjų išmokų; remdamasi Komisijos pasiūlymu Taryba antrame etape vieningai, o vėliau – kvalifikuota balsų dauguma, nustato šių tapatumą;

c) kita intervencija vidaus rinkoje, vykdoma laikantis Bendrijos taisyklių; su ja susijusių išlaidų tinkamumo finansuoti sąlygas remdamasi Komisijos pasiūlymu nustato Taryba antrame etape vieningai, o vėliau – kvalifikuota balsų dauguma;

d) veiksmai, kurių, siekiant įgyvendinti Sutarties 39 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytus tikslus, buvo imtasi remiantis Bendrijos taisyklėmis, įskaitant struktūrinius pakeitimus, būtinus plėtojant bendrąją rinką; su jais susijusių išlaidų tinkamumo finansuoti sąlygas remdamasi Komisijos pasiūlymu nustato Taryba antrame etape vieningai, o vėliau – kvalifikuota balsų dauguma.

2. Ne vėliau kaip iki 1962 m. rugsėjo 30 d. Komisija pateikia pirminius pasiūlymus vadovaujantis 1 dalies b, c ir d punktais, kad Bendrija galėtų nuo 1962–1963 metų finansuoti tuose punktuose nurodytus sandorius.

3. Nuo pat pirmųjų metų Taryba, remdamasi Komisijos ataskaita, kasmet tiria, kokią poveikį 1 dalies a punkte numatytas eksporto grąžinamųjų išmokų finansavimas padarė gamybos orientavimui ir pardavimo rinkų plėtrai.

Vienos iš valstybių narių ar Komisijos prašymu, Taryba antrame etape vieningai, o vėliau, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali pakeisti šių grąžinamųjų išmokų Bendrijos finansavimo kriterijus.

Be to, remdamasi Komisijos ataskaita, Taryba kasmet tiria 1 dalies b, c ir d punktuose numatyto Bendrijos finansavimo poveikį bendrajai žemės ūkio politikai.

4 straipsnis

Iki trečiųjų metų pabaigos Taryba, remdamasi Komisijos ataskaita, atlieka išsamų Fondo sandorių plėtros, Fondo išlaidų pobūdžio, tų išlaidų pagrįstumo kriterijų, Fondo įplaukų

paskirstymo ir bendrosios žemės ūkio politikos įgyvendinimo pažangos, ypač valstybių narių žemės ūkio produkcijos orientavimo, kainų derinimo ir Bendrijos vidaus prekybos plėtros tyrimą. Šis tyrimas atliekamas prieš priimant 5 straipsnio 1 dalyje ir 7 straipsnio 2 dalyje numatytus sprendimus.

5 straipsnis

1. Išlaidoms, kurios gali būti finansuojamos remiantis 3 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktais, Fondo įnašas 1962–1963 m. sudaro vieną šeštąją, 1963–1964 m. – dvi šeštąsias ir 1964–1965 metais – tris šeštąsias.

Nuo 1965 m. liepos 1 d. iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Fondo įnašai reguliariai didėja taip, kad pereinamojo laikotarpio pabaigoje visos išlaidos, kurios Fondas gali būti finansuojamos, būtų padengiamos iš Fondo. Atsižvelgdama į 4 straipsnyje numatyto išsamaus tyrimo rezultatus, Taryba Sutarties 43 straipsnyje nustatyta balsavimo tvarka priima būtiną sprendimą.

2. 3 straipsnio 1 dalies d punkte minimoms išlaidoms, kurios gali būti finansuojamos, padengti Fondo įnašas, kiek tai įmanoma, atitinka trečdalį sumos nustatytos šio straipsnio 1 dalyje.

6 straipsnis

1. Visą pirmiau minėtoms išlaidoms padengti Fondui skiriamą sumą kasmet nustato Taryba laikydamosi biudžeto procedūros.

2. Ta pačia tvarka Tarybos sprendimu kasmet nustatomos sumos gali būti padidintos.

7 straipsnis

1. Pirmųjų trejų metų Fondo pajamos susideda iš valstybių narių finansinių įnašų, kurių pirmoji dalis apskaičiuojama pagal Sutarties 200 straipsnio 1 dalyje pateiktą skalę, antroji – proporcingai pagal kiekvienos valstybės narės iš trečiųjų šalių vykdomą grynąjį importą.

Šios dvi valstybių narių įnašų dalys sudaro visas Fondo įplaukas, paskirstytas tokiomis dalimis:

	1962–1963 %	1963–1964 %	1964–1965 %
Pagal Sutarties 200 str. 1 dalies skalę	100	90	80
Proporcingai grynajam importui	–	10	20

2. Iki trečiųjų metų pabaigos, atsižvelgusi į 4 straipsnyje numatyto išsamaus tyrimo rezultatus, Taryba Sutarties 200 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, siekdama užtikrinti,

kad būtų pasiektas progresas kuriant vienos bendros rinkos sistemą, parengia Fondo įplaukas reglamentuojančias taisykles, kurios galios nuo 1965 m. liepos 1 d. iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.

8 straipsnis

Šis reglamentas, laikantis kiekvienam atskiram produktui nustatytų reglamentų nuostatų, grūdų, kiaulienos, kiaušinių ir paukštienos rinkoms taikomas nuo 1962 m. liepos 1 d., pieno ir pieno produktų rinkoms – nuo 1962 m. lapkričio 1 d., o prireikus ir kitoms rinkoms – nuo Tarybos nustatomų datų.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1962 m. balandžio 4 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. COUVE de MURVILLE